

Rudzińska-Patejuk Jadwiga (1942-2008)

Jadwiga Kazimiera Rudzińska – Patejuk urodziła się 20 listopada 1942 roku w Guzowie niedaleko Płocka. Była absolwentką Wydziału Polonistyki na Uniwersytecie Warszawskim. Do Hajnówki przyjechała w 1964 r. Podjęła pracę zawodową jako nauczycielka języka polskiego w Liceum Ogólnokształcącym im. Marii Skłodowskiej-Curie. W roku szkolnym 1971/72 pełniła funkcję dyrektora szkoły. W 1989 podjęła pracę w administracji oświatowej miasta Hajnówka, w latach 1989-1991 pełniła funkcję naczelnika miasta. W 1994 roku została radną miejską i na pierwszej sesji Rady Miasta jednogłośnie wybrano ją na stanowisko burmistrza Hajnówki. Za jej kadencji oddano do użytku Zespół Szkół Nr 3, dobiegły końca prace budowlane SP ZOZ, zmodernizowano Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych, rozpoczęto budowę oczyszczalni ścieków i intensywną budowę sieci kanalizacyjnej miasta. Była wielkim społecznikiem, przez prawie 20 lat była prezesem Towarzystwa Przyjaciół Hajnówki. Pracę zawodową traktowała z odpowiedzialnością, wielkim zaangażowaniem i powagą, podejmowała nowe wyzwania i inicjatywy, zawsze miała ważne zadania do wykonania. Poprzeczkę zwykle ustawiała ambitnie i wysoko, i dla siebie i dla innych. Inspirowała też do podobnej postawy współpracowników i hajnowian zrzeszonych w organizacjach pozarządowych. Szukała kontaktów i wsparcia u władz centralnych, wojewódzkich i w innych przydatnych placówkach. Nie szczędziła czasu i wysiłku, nie oczekiwała pochwał i podziękowań. Powtarzała, że „jak się czegoś podjęło, to trzeba ten cel realizować”. W pamięci hajnowian zapisała się jako osoba zasadnicza i wymagająca, która umiała zarazić młodzież szkolną miłością do literatury i książki. Wszyscy Jej uczniowie dostawali się na polonistykę bez najmniejszego trudu. Była wielkim autorytetem, zwolenniczką kompromisów. Potrafiła pójść na ugodę nawet wtedy, gdy była przekonana o swojej słuszności. Jej najbardziej życiowym hobby była literatura. Czytała wszystko z wyjątkiem romansów. Uwielbiała życie towarzyskie. Była niezwykle aktywnym czytelnikiem biblioteki, członkiem Dyskusyjnego Klubu Książki. Zaskakiwała i zadziwiała poziomem wiedzy i znajomością literatury. Zawsze zadawała dużo pytań i żywo uczestniczyła w dyskusjach podczas uroczystości i spotkań organizowanych przez różnorodne instytucje i organizacje non profit. Była osobą niezwykle inteligentną, ujmowała wszystkich swoim stylem wypowiedzi i piękną polszczyzną, zadziwiała wiedzą i zakresem swoich zainteresowań. Wniosła nieocenione zasługi dla rozwoju naszego miasta. Występowała przeciwko zamknięciu Puszczy Białowieskiej i przeciwko Ściśtemu Rezerwatowi Przyrody. Była za bardzo racjonalną ochroną Puszczy, ponieważ jest naszym środowiskiem życia, ale przeciw jej zamknięciu ze względu na skutki gospodarcze. Z ogromnym poświęceniem zaangażowała się w prace organizacji Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Wybrana przez Zarząd Uniwersytetu kierowała pracami powstającego Uniwersytetu. Zajęła się żmudną procedurą rejestracyjną Stowarzyszenia, a jednocześnie organizacją, przygotowując koncepcje jego działania. Przewodnicząca naturalnie odwoływała się do znanych założeń i wzorów, ale miała również własne pomysły i propozycje działania i do podobnych poszukiwań zachęcała członków Zarządu. Przygotowała i prowadziła zebrania Zarządu, a także spotkania wykładowe połączone z wystęпами zespołów artystycznych. Zabiegała aby Uniwersytet III Wieku, był placówką o ambicjach intelektualnych i poznawczych, rozwijających i kształcących, by wnosił w życie człowieka pozytywny i inspirujący ferment, a także był okazją do towarzyskich spotkań. Zmarła niespodziewanie i nagle 19 września 2008 r. Została pochowana na cmentarzu w rodzinnej miejscowości męża.